

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 265/2011-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. L. M., Česká republika, zastúpeného advokátom Mgr. M. M., Č., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ndob 14/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. L. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. júna 2010 doručená sťažnosť Ing. L. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ndob 14/2010.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„Porušovateľom namítaného porušenia základných ľudských práv a svobôd je Krajský súd Košice... a Nejvyšší soud SR...“

Stížnost se týká a směřuje proti Usnesení NS SR 1 Ndob 14/2010 7.4.2010, a proti opatření (zásahu) NS SR, kterým bylo rozhodnuto o věci jejím zastavením bez předvolání všech účastníků řízení, kteří měli právo být přítomni, dne 7.4.2010, nezjištěním skutkového stavu a nevysvětlením proč odvolací soud 99 % tvrzení a důkazů vůbec nevzal v úvahu...

Odvolací soud porušil ústavní práva stěžovatele již tím, že se vůbec nezabýval podstatou námitek podjatosti dr. K. a porušil také ústavně judikovaný závěr, že důvěra ve spravedlivé rozhodování věci je natolik zásadním a ústavním požadavkem spravedlivého řízení, že i jen zdání a pochyby o podjatosti soudkyně vedou k závěru o jejím vyloučení z řízení. ...

Přitom vyřešení výše uvedených otázek bylo dr. K. uloženo již usnesením NS SR 1Obdo V 21/2008-80 z 6.6.08, protože o nich nerozhodl ani předchozí soudce dr. H. Dokud nebude splněn pokyn dopvolacího soudu a o odporech žalovaného (např. O odporu proti PR z 1.3.07 a proti PR z 10/2008 (dr. H. totiž protiprávně vystavil PR znovu po 11 letech !!!) nebude rozhodnuto, nelze odpovědět na otázku zda žalovaný po 11 letech odpory podal včas či opožděně. Před vyřešením uvedeného závazného pokynu dovolacího soudu z 6. 6. 08 v těchto stěžejních otázkách je svévole dr. K. začít dne 2. 3. 2010 projednávat věcný obsah žaloby z roku 1996 po 14 letech, kdy stále existuje pravoplatnost předmětného

PR, je neústavní, extrémně protiprávní, nepředvídatelné a ústavně zcela nekonformní s prvky svévole a zneužití pravomoci veřejného činitele. ...

Postupem, činností, jednáním a nečinností, nejednáním porušovatelů (KS Košice a NS SR popsaným v stížnosti bylo mimo už v stížnosti uvedených základních práv a svobod porušené i základní právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 46 ods.1 Ústavy SR a základní právo stěžovatele, aby se jeho věc projednala bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit je všem prováděným důkazům podle čl. 48 ods.2 Ústavy.

Porušením základních práv stěžovatele stěžovatel utrpěl i nemajetkovou újmu, kterou požaduje ve výši 2.000 EUR. Výšku nemajetkové újmy zdůvodňuje stěžovatel délkou a průběhem bezvýsledného nalézacího řízení a to na základě právoplatného platebního rozkazu 18Rob 1357/96 z 1.7.97 i 17Rob 1361/96 z 27.6.97, který začaly soudy řešit zcela v rozporu ústavou SR a zákony SR a postupy porušujícími základní lidská práva stěžovatele.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyhovel jeho sťažnosti, vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, porušenie jeho základného práva, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom, zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, porušenie základného práva sťažovateľa vlastníť majetok a porušenie jeho základného práva na rovnosť pri ochrane vlastníckeho práva zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy a porušenie práva sťažovateľa, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cb 1/2008 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Ndob 14/2010. Ďalej sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd zrušil uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Ndob 14/2010 zo 7. apríla 2010, uložil porušovateľom povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť sťažovateľovi 254,88 € a priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 €.

Ďalej navrhol, aby ústavný súd zakázal krajskému súdu pokračovať v porušovaní jeho základných práv a slobôd tým, že zakáže krajskému súdu jeho neústavné a nezákonné tvrdenia, že právoplatný platobný rozkaz krajského súdu sp. zn. 8 Rob 1357/97 z 1. júla

1997 neexistuje, keď o totožnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní Okresného súdu Vranov nad Topľou vedenom pod sp. zn. 1 T 197/2004 a platobný rozkaz sp. zn. 18 Rob 1357/1997 z 1. júla 1997 bol riadne doručený a je právoplatný. Tiež, aby zakázal krajskému súdu a najvyššiemu súdu pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd tým, že zakáže krajskému súdu prerokúvať znovu otázku existencie a právoplatnosti platobného rozkazu sp. zn. 18 Rob 1357/97 z 1. júla 1997, pretože o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1 T 197/2004 a uvedený platobný rozkaz bol riadne doručený a je právoplatný.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 15. júna 2010. Ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa Mgr. L. B. na odstránenie nedostatkov podania. Dňa 13. júla 2010 doručil sťažovateľ plnú moc udelenú Mgr. M. na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 6163/2010. Sťažovateľ ani jeho právny zástupca však sťažnosť v požadovanom smere nedoplnili a neodstránili nedostatky podania zo 7. júna 2010, a to ani po výzve ústavného súdu z 2. mája 2011, ktorú právny zástupca sťažovateľa prevzal 6. mája 2011.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ bol upozornený na nedostatky podania, ako aj na následky ich neodstránenia, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011